

נציג גלי צה"ל בקאהיר תיקן את הקו של רדיו קאהיר. והתחיל לשדר

שמעון עדן חגג את יום-הולדתו בקור של 15 מעלות מתחת לאפס, כדי להוכיח שהוא עדיין בכוח מלא. מסיבת יום-הולדת שלו נערכה על אגם ואיזה, אחת הימות של ברלין, כששימעון הצוהל מפשיט את ידידותיו ומעניק להן בקבוקי-שמפניה ללא הגבלה.

מין אותו. אביטל הבטיח לסדר לו הומנה אם יסדר לו את להקת הבלט המלכותי להופעה בפסטיבל האביב.

מכיוון שנציגי גלי צה"ל בביקור בקאהיר היו רק כתב אחד, איש היומן אבי ברזילי, ושכנאי אחד, דויד גביס, היה עומס-העבודה עליהם רב מאשר של יתר אנשי התיקשורת. כך קרה שהם עבדו סביב לשעון, תוך ניסיון להיות בכל המקומות שבהם ביקר ראש-הממשלה. התנאים היקשו מאד, ובזמן נחיתתו של בגין בקאהיר לא היה קו-שידור בנמלה-התעופה. הכתב ברזילי רץ לכיוון המטוס, ובאותו רגע ממש הגיע קו השידור, ואז פתח את השידור הטכנאי גביס וסיפר על נחיתת המטוס. תוך שהוא מנפנף לאבי בידי שידור זור מהר. אבי חזר לסככת הי שדרים, והמשיך בדיווח שבו החל הטכנאי.

במיקרה אחר, כשניסו הכתבים להעביר דיווח מאול-פני קול קאהיר, התברר שהי משדר באולפן אינו עובד. גבי יוס איתר את התקלה, ואחרי שביקש בנימוס רשות, תיקן אותה תוך זמן קצר, והאול-פנים החלו עובדים.

השחקן אבי פניני עיר בר בימים אלה מחלון-ראווה אחד לשני בחנויות הגדולות בירושלים, ומציג את המחזה הדייג, שכתב וביים מלפני לר. הציגה היא, כמובן, ללא קול, אלא רק בתנועה. מאחר וזכויות-החלון מפרידה בינו לבין קהל הצופים. מופע-הרחוב הזה, שהוא חלק ממופעי רחוב בפסטיבל-האביב, זוכה בהצלחה רבה. כל החנויות הגדולות בירושלים דורשות עתה מפניני לביא ולבוא ולהציג בחלונותיהם.

גני הפסטיבל ולקהל המוזמנים, הסכימו להופיע באריות שונות עם ליווי של פסנתר בילבד. אביטל מוסינגון, מנהל הי פסטיבל, פגש במיקרה גם ב פנטומימי הוותיק סמוי מילר, כן, המבלה חופשה בארץ, וי גייס גם אותו לערב זה בקטעי פנטומימה.

דודו של אביטל, הסו פר משה מוסינגון, אביה של מחברת ספרייה-ילדים רבורה עומר, ואחיו של הי סופר יגאל מוסינגון, נפטר בגיל 70 בקיבוצו, נען. ללוויה הגיעו סופרים רבים, שמוסיני זון עודד אותם בתחילת דרכם, ונתן להם במה ראשונה לפרסם את יצירותיהם, כמו משה דור, משה בן-שאול וביני נה ואוריאל אופק. משה היה בזמנו עורך השבועון במעלה. הוא עצמו פירסם שני ספרים בילבד, ובשל פגיעה ב ראשו, בזמן המנדט, חדל לכי תוב.

השבוע הגיעו ארצה שריהת-רבות הדני ניל מלא תיאסון עם נערותיו, רקדי גיות הבלט המלכותי הדני, ש באו להופיע בפתחת פסטיבל-האביב. אביטל מוסינגון, שהי מין את השר, פגש בו לפני כמה חודשים, בכר הנקרא יעקובס בר-ביקור, השייך לי ישראל המתגורר בעיר אורי הום, השניה בגודלה בדנמרק. אביטל הכיר את ניל מאתיא-סון לפני כמה שנים, כאשר זה היה מוכיר מיפלת העברי דה בדנמרק, ומוסינגון דובר מיפלת-העבודה בארץ. בשיי חה שהתפתחה ביניהם שאל אביטל את גיל מדוע שוב אינו בא ארצה, כפי שנהג לעשות בעבר, ניל ענה לו, שמאו שמיפלת הפועלים כבר אינה שילטון בארץ, איש אינו מזי

שעבר, סרי באשא. כשהיו בנייה-הוג בביקור אצל ג'יחן אדי-כאדאת, הומין אותה מי לר ליום שלם של טיפולים במכון שלו בווינגטון. ג'יחן אמרה שעדיין אינה יודעת אם תוכל לבוא למכון. כשיצאה, אמר למילר שותפו, שכדאי ש קארטר ישלם את הוצאות הי אירוח שלה במלון. מילר ענה לו: "למה? אפשר לשלוח את החשבון לבגין!"

הצייר זמוי שטיינור-ביין, אשר הצליח להחתים את בגין, ג'ימו קארטר ואנוור אדי-כאדאת לפני שחתמו על חוזה השלום על ציור השלום שלו, ואשר מיבצעו זה זכה בכיסוי ביותר משבעת אלפים עיתונים בעולם, הגיע לארץ לחוג את חגי-הפסח עם בני מישפתהו. "מרוב הנסיעות שלי למען השלום, אני חייב שיהיה לי גם שלום-בית", אמר.

הפסלת בתיה לוי-שנסקי המפסלת בימים אלה את פסלה-שלום עם דיוקנותי הם של בגין, קארטר וסאדאת, נתקלה בקושי אחד: "עם קארטר וסאדאת אני מסתדרת מצויין", אמרה הפסלת, אבל בגין הוא בעל אישיות חזקה, ואני מוכרחה לראות אותו פנים-אל-פנים, כשם שראיתי בזמנו את זאב ז'בוטינסקי, כאשר פיסלתי את דיוקנו". בתיה פנתה בעניין זה אל יחיא קדישא, ראש לישי-כתו של בגין, והוא הבטיח להסדיר לה פגישה עם ראשי הממשלה.

פסטיבל-האביב בירור שלים, שנפתח במוצאי חגי הפסח, זכה בהפתעה לא-יערי מה מחברי התיזמורת הסימפוני גית של ירושלים, הגננים הר דיעו על עיצומים, ולא באו לעבודה. האופרה, שהיתה אמר רה לפתוח את הפסטיבל, לא יכלה להתקיים ללא התיזמורת. זמרי האופרה הספר ססביליה מאת רוסיני גילו יוזמה, וכי שלא לגרום מפח-נפש למאר-

זל בנימיני בת ה-22 מנסה לאחרונה את כוחה כי דוגמנית. מזל, בת לאב ממוצע עיראקי ואם ממוצא פולני, השתתפה בסרטון הפירסומת הגדול ביותר שהופק עד עתה בארץ, בתקציב של 450 אלף לירות. בסרטון של חברת נעלי גלי השתתפו 120 שחקנים, וחלקו צולם ברחוב דיונון, כשאוטובוס מקושט נושא עליו את השחקנים והנערות הרוקדות.

המנהל של חברת המי-רוקים אליזבט ארדן, ביל מי-לי, הוא אמריקאי הגר בלוני-רוך, ערב חתימת חוזה-השלום הוא נסע לקאהיר כדי לחנוך של ראש ממשלת-מצרים ל-